

2014-32-0151-00018

Skrivelse af 1. september 2014 fra Midt- og Vestsjællands Politi

Ved det levende syn konstateredes en tydeligt halt ko med skævhed i bækkenet. Efter slagtning fandtes et komplet brud af bækkenknoglen med omgivende nydannelse af granulationsvæv og bindevæv samt knoglenydannelse. Disse fund blev bekræftet ved en efterfølgende patoanatomisk undersøgelse på KU, Sund.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Der anmodes om en udtalelse om, hvorvidt det beskrevne indebærer en uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af dyr eller om forholdet har haft karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1.

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af 16. december 2013 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne den 21. november 2013 ved det levende syn under aflæsningen af kreaturer på slagteriet konstaterede en ko (CKR-nr XX), der lå ned i et skillerum, hvor den var transporteret sammen med en anden ko. Koen rejste sig med besvær og var tydeligt smertepåvirket og støttehalt på venstre bagben. Koen var ligeledes tydeligt skæv i bækkenet.

Ved en kødkontrolmæssig undersøgelse konstateredes, at koen havde et fuldstændigt brud af os ischii (del af bækkenet), der ikke var helet. Omkring bruddet var der et reparationsvæv, og ved palpation følte knoglen løs, ligesom der følte flere skarpe splinter af knoglen. I selve knoglen sås friske blødninger.

Venstre halvdel af bækkenet med påsiddende muskulatur blev indsendt til patoanatomisk undersøgelse på Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet. Ved sektion fandtes midt på venstre corpus ossis ilii (bækkenknogle) et spiral-lændeløbende brud med fraspængninger af knoglefragmenter. Mellem brudenderne og knoglefragmenter var der koaguleret blod og fibrin. Kanterne på de fleste knoglefragmenter og begge brudender fandtes afrundede. Corpus ossis ilii (bækkenknogle) fandtes fortykket ved den forreste og bagerste frakturerende som følge af knoglepålejring. Udenfor knoglefragmenterne fandtes et 0,3 cm tykt lag af granulationsvæv (reparationsvæv) og et ca. 1 cm tykt nydannet bindevævslag.

Efter afkogning af præparatet fandtes nydannet knoglevæv i begge brudender samt et komplet brud af acetabulum (hoftelæskålen). Ved røntgenundersøgelse fandtes et komplet brud af venstre corpus ossis ilii, som fortsatte i iliosacralledet (korsleddet) og acetabulum. Brudenderne fandtes både skarpe i nogle områder og med afrundede kanter i andre områder. De observerede forandringer er forenelige med, at bækkenet er sæde for en kronisk, komplet spiral/longitudinel fraktur af venstre ileum (del af det benede bækken) med akut opbrud.

Rådet finder, at koens situation på et langt tidligere tidspunkt burde have været afhjulpet, hvilket bedst kunne være sket ved en veterinærfaglig undersøgelse og diagnosticering med efterfølgende aflivning/nødslagtning på stedet.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund finder Rådet, at koen som følge af det konstaterede ældre bækkenbrud i besætningen samt under den levende transport til slagteriet har været udsat for høj grad smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til

dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Giver sagen Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 2:

Der henvises til Det Veterinære Sundhedsråds redegørelse af 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste samt udtalelsen af 18. marts 2003 om transport af slagtedyr med bækkenbrud og/eller hofteskred.

Afgørelse:

Tiltalte chauffør/erhvervsmæssig transportør blev frifundet. Retten lagde vægt på tiltaltes forklaring om koens tilstand, da han afhentede den, samt især vidnets forklaring om, at hun først efter slagtning kunne bestemme, hvorvidt den var transportegnet, da den var levende. Der forelå herefter en sådan usikkerhed om dyrets tilstand og grad af halthed ved leveringen, at det ikke med den fornødne sikkerhed kunne anses for bevist, at tiltalte havde udvist en sådan grad af uagtsomhed, at han skulle dømmes for forholdet.